

AKIL ADAM SÜRECİNE DAİR

Ülkemizde yıllardır süren, şiddet, terör ve çatışmaya dayanan ve on binlerce insanımızın ölümüne neden olan bir dönemin sonunda, silahlar susmuş, barış hedefli yeni bir süreci yaşıyoruz. Kuşkusuz bu dönemin bir çok yönden değerlendirilmesi mümkündür. Öyle de oluyor zaten. Bakıldığında bir kesim ülkemizin bölüneceği kaygısı ve konuya ilişkin binlerce şehidin verildiği, bunun için mi gençlerimizin öldüğü duygusuyla süreci tümünden reddetmektedir. Bunun karşısında bir başka kesim ise, süreci tümüyle sahiplenmekte ve başkaca hiçbir değerlendirme yapma gereği dahi duymadan, gelişmeleri kabullenmektedir.

Siyasal partilerin hemen hemen tümünün, mesele bir siyaset malzemesi değil, partiler üstü bir ülke meselesidir söylemlerine karşın, özellikle AKP meseleyi meclise getirmekten özellikle kaçınmaktadır. Sürecin başlangıcında ülkenin ana muhalefet partisini "kredi açıyoruz" yaklaşımına "senin kredine ihtiyacımız yok" diye yanıt veren başbakan, şimdi bu "ülke meselesi" konusunda hiç bir bilgi vermediği ana muhalefet partisini, barış karşıtı olmakla suçlamaktadır. Burada mesele şu parti bu parti meselesi değildir. Kürt sorunu gibi ülkenin en önemli sorunu sayılan ve pek çok etkeni olan bir konuda akılcı ve gerçekten toplumun en geniş kesimi arasında uzlaşmayı sağlayacak bir iradenin ortaya çıkmasına ihtiyaç vardır. Kamu oyunun büyük oranda meseleye bakışı, AKP ile Kürt hareketi anlaştı, süreç ikisi arasında devam etmektedir, biçimindedir.

Ülkemizde yaşanan Kürt sorununun, bir çok etkeni ve bir çok boyutu olduğunu ifade etmiştik. Derin tarihi kökleri olan ağır bir sorundur. Bu gün Kürt sorununun emperyalizmin Orta Doğu'daki emellerinden veya projelerinden, BOP'dan vb bağımsız olduğunu söylemek sahici değildir. Bu coğrafyadaki dört parçada yaşanan Kürt hareketlerinden ayırık olduğunu söylemek mümkün değildir.

AKP'nin ülkemizde ve bölgede abilerine dair üstlendiği rolden bağımsız olduğunu söylemekte mümkün değildir.

Bütün bunların yanında Kürt hareketinin bir ulusal hareket olma özellikleriyle birlikte, pragmatist (yararcı) yaklaşım tarzı da eklenince, toplumun ülkemizin geleceğine ilişkin duyduğu kaygıları anlamak zorunda olduğumuzda bir başka gerçekliktir.

Burada bir konunun altını kalın kalın çizme ihtiyacı vardır. Yaşanan sürecin çeşitli kaygılar uyandıran böylesine çok etkeni var diyerek, bütün bu etkenleri , başlangıçta ifade edildiği gibi, barışa karşı çıkmanın bir gerekçesi haline mi getireceğiz, yoksa evet bütün bu nedenleri göreceğiz, ama ısrarla ve inatla, demokrasinin, emekçilerin ve halkların eşit, özgür bir biçimde bir arada yaşayacağı, kalıcı ve sahici bir barışın tesisi için mücadele mi edeceğiz? Biz Sendikal Birlik olarak, ilk günden beri ifade ettiğimiz gibi, ikinci seçeneğin, yani **barış için mücadele etmenin yanında olduk, yanında olmaya da devam edeceğiz.**

Öte yandan yaşanan sürece ilişkin KESK'in ve KESK içindeki anlayışların, çeşitli somut olaylarda ortaya çıkan görüş farklılıklarına ve bunun yansımalarına dikkat çekmekte yarar görüyoruz. Bu somut olaylardan bir tanesi, KESK genel başkanının "Akil İnsanlar Komisyonu"nda yer almasıdır. Yine ilk günden itibaren hem KESK MYK'sındaki arkadaşımız aracılığıyla hem de Sendikal Birlik Türkiye Yürütmesi olarak (bkz: sendikalbirlik.net), KESK genel başkanının "Akil İnsanlar Komisyonu"ndan derhal geri çekilmesini isteyerek, konuya bakışımızı açıkça ifade ettik. Bu günde bu görüşümüzün arkasındayız. Biz KESK'in sürece yapabileceği katkılar için, "Akil İnsanlar Komisyonu"nda yer almaya ihtiyacı olmadığına inanıyoruz. Bu bizim görüşümüz. Örgütümüzde farklı görüş de olan anlayışlar olduğunu da biliyoruz. Ne var ki, bir de konuya ilişkin görüşünün ne olduğunu tam olarak anlayamadığımız kesimler var. Umarız önümüzdeki günlerde herkes kendi duruşunu daha açık ifade eder. Ancak "Akil İnsanlar Komisyonu"nda yer alıp almamakla ilgili olarak, örgütsel bütünlük içinde olmadığımız açıktır. Buna bağlı olarakta bu gün herkes kendince doğru bildiği yolda yürümeye devam etmektedir.

Şimdi yaşanan bu sürecin ve alanda doğabilecek yeni gelişmelere karşı hazırlıklı olmak ve KESK bütünlüğü içinde sıkıntı yaratmadan örgütümüzü daha ilerilere taşıyabilmek ve barışın sağlanması yönünde sorumluluklarımızı yerine getirebilmek için ders çıkarmak gerekir. Sendikal alanda ve kamuoyunda yaygın kanaat şudur: "AKP ile Kürt Hareketi anlaştı. AKP başkanlık ya da

yarı başkanlık sistemini getirerek, Tayyip Erdoğan'ı başkan yapmak istiyor. Kürt Hareketi de yapacağı pazarlıklar sonucunda buna destek verebilir. "BDP çevresinden yapılan' kendilerinin Anayasa Komisyonu'na parlamenter sistemi önerdiklerini, ancak başkanlık sisteminin de kendileri açısından tartışılmaz olmadığı, başkanlık sisteminin de demokratik işleyişle dizayn edilebileceği" türünden açıklamalara bakıldığında, kamuoyundaki bu kanaate ilişkin kaygılar artmaktadır. İşte bu varsayımdan hareket edildiğinde asıl sorulması gereken soru şudur. Böylesi bir sürecin örgütümüz KESK'e yansımaları ne olacaktır? Örgütümüzü nasıl etkileyecektir?

Biz Sendikal Birlik olarak adı ister yarı başkanlık, ister başkanlık olsun böylesi bir şekillenmeye **hiç bir biçimde evet demeyeceğiz**. Bu gün ülkemizde zaten hızlı bir biçimde tek adam diktatörlüğüne doğru gidiş vardır. Önce kendisinden farklı düşünen tüm muhalif kesimleri baskılandırma, göz altı ve tutuklamalarla ve her türden polis şiddetiyle bastırarak, adeta 12 Eylül gibi olağan üstü dönemleri aratmayan uygulamalarla karşı karşıyayız. Hukuk ayaklar altıda. Yargı adeta talimatlarla çalışıyor. Öğrenciler, avukatlar, gazeteciler, sendikacılar, seçilmiş siyasiler uzun gözaltı uygulamaları ile cezalandırılmış durumda. Tüm bunların tek merkezden yönetildiği de hiç kimse için sır değil. Ülkenin başbakanı, kimin hangi mitingi nerede yapıp yapamayacağına, nerelerde alkol alınıp alınamayacağına, kadınların kaç çocuk yapacağına, kürtaj yaptırıp yaptıramayacağına, hosteslerin ruj rengine kadar yaşamın küçük büyük bütün alanlarını, dizayn etmektedir. Ayrıca bütün bu gelişmelere karşın başbakan yetkilerinin yetersizliğinden acınarak, başkanlık sistemi istemektedir. Bu koşullarda kim ne kadar süslerse süslesin, başkanlık sistemi pratik olarak adeta padişahlığa tekabül edecektir. Bu nedenle **bizim başkanlık sistemine evet dememiz mümkün değildir**.

Böylesi bir süreçte başkanlık sistemi yeni yapılacak anayasaya girer ve anayasa halk oylamasına sunulursa ki-mevcut Anayasa Mahkemesi Başkanın 367 oyla dahi meclisten geçse yine de referanduma gidilmesi gerekir açıklaması referanduma gidilme ihtimalini artırmaktadır - Kürt Hareketinin bu gelişmeler karşısındaki tutumu ne olacaktır? 12 Eylül 2010 referandumu unutulmamalıdır. Üstelik bütün bu öngörüler bu biçimiyle gerçekleşirse örgütümüz açısından ortaya çıkacak sıkıntılar 2010 referandum sürecinden çok daha vahim sonuçlar çıkarma ihtimali çok daha yüksektir.

Şimdi her kesimin bir kez daha düşünmesi gerekir. Hepimizin siyasal tercihleri ve aidiyetleri var. Bunları bilerek biraradayız. Bu siyasal tercihlerimize ilişkin sorumluluklarımız olduğunu da biliyoruz. Ancak hepimizin bir de örgütümüze karşı, KESK'e karşı sorumluluklarımız var. Siyasal sorumluluklarımız, örgütsel sorumluluğumuzun arka plana atılmasına neden olmamalıdır. Olası referandum vb sürecin, örgütümüzde yaratabileceği kırılma olasılıklarının önlemını şimdiden almak zorundayız. El birliği ile, örgütümüzü, birlik bütünlük içinde büyütme, tuttuğunu koparan, hak alan bir örgüt haline getirme tutumu içinde olma sorumluluğuyla karşı karşıyayız. Biz Sendikal Birlik olarak bu sorumluluğu en üst düzeyde yerine getirmeye çalışacağız. Her kesimin aynı duyarlılık içinde olacağına inanıyoruz. 3.6.2013

SENDİKAL BİRLİK